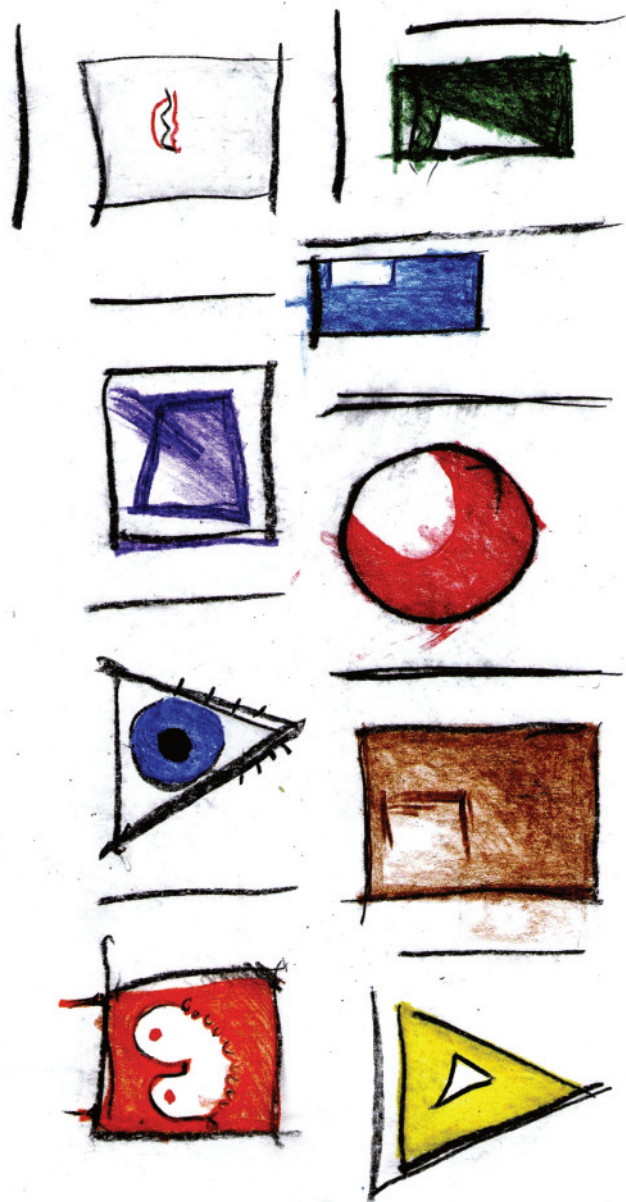

Pokud na obrázek upřes zrak, tak stará večer hodí praxe.

25.12.
Přejeme Vám vše nejlepší!
O půlnoci přišla změna
zrodil se den beze jména.
Tudíž není přáteli komu,
Nalijte všem, dejme tomu.

Společně proti NARCISMU!

Edice bulletin Nájezdu

Dříve, než rozšíříš svoji knihovnu o novou literaturu, neopomeň shlédnouti nabídku novodobé samizdatové literatury bulletinů časopisu Nájezd. Zážitek jest zaručen.

- **FIKUS: Fikusoidy** (A5, 78 str.) cena: 100 Kč
 - **TOMASH ROGOWSKI: Návštěvník věčnosti** (A5, 75 str.) cena: 75 Kč
 - **Jiří „SVINĚ“ FIALA: Přízraky sračkárný Chotěnovské** (A4, 24 str.) cena: 40 Kč
 - **K. VÁLOVÁ, V. ŠEBESTOVÁ, L. KRTIČKA: ZANIKLÉ PRAŽSKÉ KLUBY** (A5, 120 str., opravený dotisk) cena: 120 Kč.
- K dostání: u Krtka v Barré nebo na stránkách: najezd.wz.cz, či e-mailem: najezd@gmail.com.

Upozornění: Chlast v intenzivním vlivu zbavuje strachu.

Anketa: Bude v Praze 30 dní nasněženo?
Bude letošní zimu na trávnících Letenských sadů nasněženo po 24 hodin tak, že nebudou vidět listy travin?
Počet zásněžných dní: 0.

Kalendář

- 27.12. se koná **Komentovaná procházka Malvazineckým hřbitovem** (významné osobnosti a umělecky cenné náhrobky). Kde: u hlavní brány do Malvazineckého hřbitova (U Smíchovského hřbitova, bus 137 – zast. Urbanova – ze zast. Na Knížecí), kdy: 13:30, vstup: zdarma.
- 18.1. se koná **Kachnění zimní**. Vystoupí: Gasoline Rainbow, Mrtvá koťátka, Kočkolit a další. Kde: OrWell (Braunerova 483/5, P8 Libeň), kdy: 18:00, vstup: dveřmi.
- 18.4. 2020 **HMLSMNLS narozeniny**. Vystoupí: Dezinfekce, Retro protest, PVA, Tanidomid, Galanti, Aftertone. Kde: Počeplice 23 (Roudnice n.L), start 18:00, vstup: kdo ví.

Kolik má čeština výrazů pro konopí?

V jednom článku 10 nejzajímavějších věcí o Americe bylo, že USA má má přes 200 výrazů pro konopí. A Nájezd se tímto ptá: kolik jich má čeština?

Výběr: **drčka, duno, dymlo, dýchmbachie, filmička, forsáž, fotrovice, fotrofka, fruta, fufu, fujtajksl, fúňo, gaučák, gáňa, gandžus, chandel, chavez, chechtavica, chia konopí**
Aktuální seznam je umístěn na stránkách Nájezdu:

najezd.wz.cz/konopi/konopi.html

Přidejte i vy své nápady.
Váš Nájezd!

Svátky Slunovratu a nového roku

ZIMNÍ SLUNOV RAT

22. 12. plus minus den je cyklus Země nastaven tak, že brzký západ a opožděný východ slunce prezentuje nejdelší noc v roce (na Obratníku Kozoroha noc trvá 10,5 h, na rovníku 12 hodin, na Obratníku Raka 13,5 h, na Severním pólu 24 h).

K tomuto datu se vázal konec roku a množství oslav, které jej provázely. S křesťanským pojetím má společné toliko zrození nového života, respektive zrození Boha, nekřesťanské tradice slavili zrození Slunce. V Řecku to byl Helios, v Římě Saturn a oslavy se jmenovaly Saturnálie. Peršané slavili narození boha Mithry. Slované měli svého Dažboga nebo jeho otce Svaroga. Původní slovanské označení svátku zimního slunovratu se bere „kračun“ používá se využívá snad jen už na Slovensku v okolí Detvy, v ostatních slovanských zemích je „kračun“ už jen nějaká část vánočního vybavení (např. štedrovečerní chleba, polínko, co se dává na štědrý den do ohně apod.) Bližší informace o obřadech se dochovaly jen z církevních zakázů. Smysl tohoto období byl zhruba takový: bůh slunce Svarog se narodí po slunovratu, na jaře roste, v létě je v plný síly a schopností a na podzim umírá a 22. 12. zemře. V tomto období chaosu se smývá hranice mezi životem a smrtí, proto temné síly, mrtví a jiné děsy vstupují na zem mezi lidi (minimálně připomínkou, že ještě před rokem ten daný svátek slavili ještě spolu). Slované k tomu měli jednoduchou ochranu – oheň (nyní udržován ve formě zapálených svíček, někdy posvěcených, nebo ve formě Betlémského světla). Na tuto noc se zapálila vatra ještě před západem slunce (aby oheň nabral poslední zbytky Svarogovy síly) a hořel po celou noc do svítání. Byla to samozřejmě akce pro celou vesnici, usnout bylo zakázáno. Začala se večere z nemasitých jídel a velkou roli hrál koláč (symbol slunečního disku) či vánočka, která se rozdělila podle členů rodiny, živých i zesnulých. Ze slámy se vytvořil na zemi kříž případně kruh. Tato noc byla jak se patří magická, pomíneme-li

otevírání vstupů k pokladům, schopnosti zvířat mluvit lidskou řečí... nejznámější efekt bylo věštění budoucnosti. Pouštění skořápek, rozkrajování jablka, louskání ořechů, svobodné dívky mohly na vodní hladině užívat obraz svého budoucího ženicha.

Ráno po slunovratu se zahájilo snídání a oběd byl velkolepý – prase. Zde se můžeme dovozovat, jak s tím souvisí zlaté prasátko – ve slovanském pojetí je to odkaz na zrozené slunce. Je samozřejmé, že taková vepřová hostina měla magický význam. Dokonce i zbylé prasečí kosti se používaly k magickým rituálům. Zabíjení hospodářských zvířat v zimě mělo svůj skrytý smysl – venku byl přirozený mrazák.

Zajímavostí bylo, že během všech těchto svátků byl nařízen sexuální půst a zákaz ženských prací. Poté se – po Tří králích vrátil do světa pořádek. Koledování byl zvyk, kdy se muži přestrojili za zvířata, za různé běsy, či za ženy (aby je démoni nepoznali) a počínaje 23. 12. až 6. 1. se koledovalo a vyprošovalo se pro domácnosti požehnání a ochranu před zlými duchy. Lidé si pak malovali na dveře ochranné kříže a těšili se na jaro.

Konec roku... Silvestr?

Prvně je zvláštní, že konec roku se v historii neslavil, protože ne každá království, nebo regiony měly stejný kalendář. Sice termín zimního slunovratu byl víceméně daný, naopak astronomický konec roku už tak jasný nebyl. Jednak přechodem k juliánskému kalendáři roku 1584 se konec roku posunul na 14. ledna (dodnes se v tento den slaví v kostele Sv. Duha v Praze Na přikopech konec liturgického roku). Roku 567 se koncil v Toursu pokusil sesadit 1. leden jako začátek nového roku, dokonce se měl slavit jako svátek obřezání Páně... ale to se taky moc neujalo. Nakonec to stejně skončilo jako vzpomínka na papeže Silvestra (patrona domácího zvířectva a dobré úrody), který zemřel 31. 12. 335. Starořímská tradice měla nový rok 1. března, který se v Benátské republice slavil do r. 1797 v Rusku to bylo do roku 1492, kdy nový rok poté posunuli v souladu se stvořením světa na 1. září, finální podobu dle křesťanského kalendáře si nastavili až v roce 1699.

Jak bylo zmíněno u slunovratu, období do 6. 1. se považovalo za speciální, kdy duše zemřelých obývaly na ten čas příbytky lidí. Proto bylo zakázáno v těchto dnech zametat podlahu, aby se duše náhodou nevyplašily a pak to nešly hříšníkům v podobě škodících duchů zpátky nandat. Jedná se sice o nebiblický přístup, ale katolická liturgie tento postup posvětila tím, že je třeba si ty mrtvé připomenout v podobě nějaké úcty, třeba zapálené svíčky.

K zakazu uklízení se pak pojil všeobecný zákaz těžké práce v domě, dokonce i prudké pohyby jako vstávání ze židle, nebo naopak sbírání věcí spadlých na zem byly též zakázané. Tato omezení měla sloužit k rozvíjení péče a prokazování úcty k blízkým a samozřejmě Bohu. To je v korespondenci s Májským kalendářem, který si vyčlenil speciální 13. smolný měsíc, který trval zhruba týden, kdy se nesmělo pracovat, ale jen postit a modlit. Porušení pravidla údajně nosilo smůlu a příkoří.

K zamyšlení je fakt, že období Vánoc není úplně veselý svátek, ale spíše tajemně mystický (slunečních dní je málo, sluneční UV záření netvoří tolik endorfinu v těle a celkově je nálada spíše depresivní). Sociální efekt by se dal spatřit v tom, že rozvíjením dobrodiní s rodinou a sousedy si člověk dělal strýčka na období, kdy by třeba potřeboval pomoc on od nich. Konec roku měl předepsané jídlo z hospodářských plodin a jeho součástí byl alkohol – někde jen sklenička, jinde bujaré veselí. Žebráci a děti mohli pomocí předstírání různých kouzel (např. ochrana ohniště ometáním a svěcením) si přivydělat nějakou almužnu. Veškeré koledování končilo svátkem Tří králů.

Jak je vidno, fráze „šťastné a veselé vánoce“ je spíše přání nové doby, než v obrysech nastíněný obřad ke dni znovuzrození jehož odkaz ve vánocích více, či méně nosíme.

Nájezd

Obrázek: www.mentalfloss.com/article/72659